

Funkcje OpenType

Gdy projektanci czcionek tworzą czcionki, często dodają projekty dla funkcji specjalnych. Wybrane czcionki OpenType zawierają niektóre lub wszystkie funkcje wymienione poniżej (aby uzyskać szczegółowe informacje, można skontaktować się z dostawcą czcionki). Używając tych czcionek, można zastosować poniższe funkcje do tekstu, aby był bardziej profesjonalny i czytelniejszy.

Na przykład czcionki z kolekcji ClearType firmy Microsoft — Calibri, Cambria, Candara, Consolas, Constantia i Corbel — zawierają różne funkcje OpenType, w tym kapitaliki, ligatury, formy liczbowe i odstępy w liczbach. Gabriola, nowsza czcionka, wydana po raz pierwszy z systemem Windows 7, udostępnia nawet bogatszą obsługę funkcji OpenType, w tym rozszerzone zastosowanie zestawów stylistycznych.

Opcje ligatury

Ligatura to połączenie znaków zapisanych jako symbol, który z kolei jest zapisywany jako jeden znak. Najczęściej ligatury składają się z par liter. Standard OpenType określa cztery kategorie ligatur, lecz to projektant czcionki decyduje, które z nich są obsługiwane i w której grupie umieścić każdą daną kombinację znaków. Poniższe opisy są wskazówkami na temat każdego typu ligatury, którego można użyć.

Tylko standardowe Standardowy zestaw ligatur różni się w zależności od języka, lecz zawiera ligatury, które większość typografów i projektantów czcionek uważa za odpowiednie dla danego języka. Na przykład typowe ligatury są związane z literą „f” i można je zobaczyć w wyrażeniu „flagowy film”.

Standardowe i kontekstowe Ligatury kontekstowe to takie, które projektant czcionki uznał za odpowiednie dla danej czcionki, lecz nie będące ligaturami standardowymi. Połączenie ligatur standardowych i kontekstowych daje zestaw ligatur uznanych przez projektanta czcionki za stosowne do powszechnego użytku.

Historyczne i ozdobne Formy historyczne to ligatury, które kiedyś były standardowe, lecz nie są już powszechnie używane w danym języku. Mogą być używane w celu uzyskania efektu charakterystycznego dla jakiejś epoki. Ligatury ozdobne są tworzone przez projektanta czcionki do używania w określonym celu. Na ogół ligatury historyczne i ozdobne są stosowane tylko do części tekstu. Wyrażenie „film o starych cikliwych żmijach” może stanowić przykład zastosowania niektórych ligatur historycznych.

Wszystkie W tekście są stosowane wszystkie połączenia ligatur dostępne dla danej czcionki.

Opcje odstępów w liczbach

Domyślne Domyślne odstępy w liczbach są określone dla każdej czcionki przez projektanta czcionki.

Proporcjonalne Cyfry są oddzielane bardziej jak litery, za pomocą różnych szerokości. Na przykład cyfra 8 jest szersza niż cyfra 1. Takie odstępy w liczbach są czytelniejsze w tekście.

Czcionki Candara, Constantia i Corbel to trzy czcionki firmy Microsoft, w których proporcjonalne odstępy są stosowane domyślnie.

Tabelaryczne Wszystkie cyfry mają taką samą szerokość. Oznacza to, że na przykład w kolumnie tabeli wszystkie liczby trzycyfrowe zostaną wyrównane. Tabelaryczne odstępy w liczbach są także użyteczne w matematyce. Czcionki Cambria, Calibri i Consolas to trzy czcionki OpenType firmy Microsoft z domyślnymi odstępami tabelarycznymi.

Opcje form liczbowych

Domyślna Domyślna forma liczbowa jest określana dla każdej czcionki przez projektanta czcionki.

Znaki równe Cyfry w formie znaków równych mają taką samą wysokość i nie wychodzą poniżej linii bazowej tekstu. Liczby zapisane za pomocą cyfr w formie znaków równych są łatwiejsze do odczytu w tabelach, polach lub formularzach. Czcionki Cambria, Calibri i Consolas to trzy czcionki OpenType firmy Microsoft, które mają domyślną formę liczbową Znaki równe.

Antykwa Przy zastosowaniu formy liczbowej Antykwa linie znaków układają się powyżej lub poniżej linii tekstu (dzięki czemu liczby są bardziej czytelne). Na przykład niektóre cyfry, takie jak 3 i 5, wykraczają poza linię bazową lub są wyśrodkowane wyżej na linii. Czcionki Candara, Constantia i Corbel to trzy czcionki OpenType firmy Microsoft, które mają domyślną formę liczbową Antykwa.

Opcje zestawów stylistycznych

Aby zmienić wygląd tekstu, można zastosować do niego inny zestaw stylistyczny. Projektant czcionki może dołączyć do danej czcionki maksymalnie 20 zestawów stylistycznych, a każdy zestaw stylistyczny może zawierać dowolny podzbiór znaków danej czcionki.

Jeśli na przykład tekst został sformatowany przy użyciu czcionki Gabriola, można wybrać spośród 7 zestawów stylistycznych, z których każdy zmienia formatowanie każdego znaku w tekście.

Jeśli zestaw stylistyczny zawiera inne funkcje, takie jak odmiany kontekstowe, te funkcje są aktywowane jako część wybranego zestawu stylistycznego.

Po kliknięciu liczby zestawu na liście **Zestawy stylistyczne** w polu **Podgląd** zostanie pokazane, jak dany tekst będzie wyglądał.

Domyślny Domyślny zestaw stylistyczny jest określany dla każdej czcionki przez projektanta czcionki.

1–20 Zestawy stylistyczne są dostarczane przez projektanta czcionki. Nie wszystkie czcionki oferują różne zestawy stylistyczne.

① Szybki rudy lis

② Szybki rudy lis

③ Szybki rudy lis

④ Szybki rudy lis

Szybki rudy lis

Szybki rudy lis

Szybki rudy lis

Szybki rudy lis

1 Tekst napisany czcionką Gabriola z zastosowanym domyślnym zestawem stylistycznym

2 Ten sam tekst z zastosowanym zestawem stylistycznym numer 4

3 Ten sam tekst z zastosowanym zestawem stylistycznym numer 5

4 Ten sam tekst z zastosowanym zestawem stylistycznym numer 6

Pole wyboru Użyj odmian kontekstowych

To pole wyboru należy zaznaczyć, aby zapewnić dostosowywanie liter lub połączeń liter na podstawie otaczających je znaków. Tej funkcji można użyć, aby skrypt miał bardziej naturalny i płynny wygląd. Odmian kontekstowych można również użyć w celu zastosowania określonych form liter na początku lub końcu słów, obok znaków interpunkcyjnych lub nawet na końcu paragrafów.

Niektóre czcionki zawierają odmiany kontekstowe dla całych słów, takich jak „ten” i „na”.

① *Ja na przyktad lubię ten na przyktad*

② *Ja na przyktad lubię ten na przyktad*

1 Tekst napisany czcionką Segoe Script

2 Ten sam tekst z zastosowanymi odmianami kontekstowymi. Różnica jest nieznaczna. Można ją zobaczyć w kształcie litery h.

Na podstawie MS Office help.